

เส้นทางจากเทคนิคราชาบุรีสู่เวียดนามกลาง

ข้อคิดที่ได้จากการเดินทางสู่ประเทศเวียดนาม ในวันที่ 23 – 28 เม.ย. 50 ซึ่งอาจเกิดประโยชน์ต่อผู้ที่ไม่ได้ร่วมเดินทางไปกับคณะ

เช้าวันที่ 23 เมษายน 2550 ออกเดินทาง แวะนมัสการหลวงปู่โต พรหมรังษี องค์ที่ใหญ่ที่สุดเพื่อเป็นสิริมงคล และพักผ่อนที่ จังหวัดมุกดาหาร ตอนเช้าเดินทางผ่านแดน เข้าสู่ประเทศลาว ที่เมืองสะหวันเขต ท่ามกลางความแห้งแล้ง เส้นทางที่เดินทางผ่านไม่มีนาข้าว ข้างทางเป็นป่าโปร่ง แต่ยังไม่ถึงกับเป็นป่าเสื่อมโทรม สภาพภูมิอากาศแห้งแล้ง เนื่องจากภูมิประเทศอยู่ห่างจากทะเล และมีภูเขาหินขวางกระแสนลม และเมฆฝน ทำให้มีฝนตกน้อยมาก และอากาศร้อน ไม่ค่อยพบแหล่งน้ำหน้าดิน เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง หรือ ลำธาร มักอุเทศก็ให้ข้อสังเกตว่า เสาบ้านตั้งอยู่บนหิน จึงสังเกต พบว่า บ้านหลังค่อนข้างใหญ่ จะมีเสาบ้านตั้งอยู่บนหิน แต่หลังเล็ก ๆ ไม่มีหิน คงเป็นเทคโนโลยีชาวบ้านที่ป้องกันการปลวกกัดกินบ้านโดยเขาไม่ต้องกล้วบ้านล้ม ไม่มีกระแสน้ำแรงที่เรียกว่าพายุ เพราะมีเทือกเขากั้นขวางลมพายุฝนไว้ จึงปลอดภัย บางชุมชนในเมืองสะหวันเขต บ้านเกือบทุกหลัง จะมีจานดาวเทียมรับ UBC ได้ และชาวลาวก็นิยมดูละครไทย รู้จักพระเอก นางเอกไทย และเรียนรู้พูดภาษาไทยไปด้วย

เมื่อเข้าสู่ประเทศเวียดนามทำให้เห็นความแตกต่างของ 2 ดินแดนทันที ภูมิประเทศเป็นภูมิประเทศที่สวยงาม บ้านเรือนปลูกเรียงตามแนวถนน โดยถือครองกรรมสิทธิ์ ที่ดินหน้าแคบประมาณ 3 เมตร ลึกประมาณ 20 เมตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบ้านหลังเล็ก ๆ ชั้นเดียว ห้องเดียว มีระเบียบหน้าบ้านและนิยมนิยามเสา 4 เสา มักอุเทศก็บอกว่าชาวเวียดนาม ถือว่าเลข 4 เป็นมงคล ทำให้คิดว่าน่าจะเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านเพราะเสา 4 เสาแบบนี้ สามารถใช้ยึดโยงสายมุงเวลาอนกลางคืนได้สะดวก การปลูกบ้านจะเหลือพื้นที่หน้าบ้าน ข้างบ้าน หลังบ้าน ไว้ปลูกพืช ผัก ส่วนใหญ่จะปลูกมันเทศ สำหรับมันเทศนี้คงใช้รวมกันตอนหุงข้าว เห็นว่าอร่อย หรือจะเผาจะต้มก็อร่อย นอกจากมันเทศแล้วยังมี บวบหอม ถั่วฝักยาว มะม่วง ขนุน มะพร้าว ที่นี้ต้นไม้งอกงามดี เพราะดินค้ำน้ำชุ่ม

เส้นทางที่ผ่านจะเป็นเทือกเขา และมีที่ราบบ้าง สำหรับอยู่อาศัย ดินไม่เขียวชอุ่มชุ่มชื้น เพราะอยู่แนวหน้าเขา รับลมฝนเต็มที่ ถนนบางสายตัดผ่านภูเขา บางช่วงชันเนินสูง มองไปเห็นหุบเขา ขณะนั่งรถช่วงที่อยู่บนภูเขา ไม่น่ากลัว เพราะถนนเรียบ รถวิ่งช้า ๆ จำกัดความเร็ว ขับช้าถึงจุดหมายด้วยความปลอดภัย เรื่องถนนเรียบนี้ทำให้เราไม่ปวดหลัง แม้จะนั่งนาน ติดต่อกันหลายชั่วโมง ถนนที่เรียบในเวียดนาม เพราะเป็นถนนตัดใหม่ ไม่มีรถมากมาย และที่สำคัญ รถบรรทุกมีน้อย รถทัวร์ที่เขามาให้บริการเป็นรถชั้นเดียว และปลอดภัยด้วยเข็มขัดนิรภัย ทุกที่นั่ง เพื่อไว้เวลาจุดศูนย์ถ่วงออกนอกกรอบ (รถคว่ำ) คนจะได้ถูกยึดไว้ ไม่ก่ิ่งเคลื่อน บาดเจ็บ แต่โอกาสคงน้อย เพราะจำกัดความเร็ว กฎหมายเข้มงวดมาก จึงไม่มีใครขับด้วยความเร็วสูง

ภูเขาถูกปกคลุมด้วยต้นไม้สีเขียว และมีการทำการเกษตรตามเนินเขาเป็นหย่อม ๆ โดยหน้าดินปลูกพืชสวน ข้าวโพด บางบริเวณเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว เห็นร่องรอยการตัดฟัน ดินไม้ กิ่งไม้ทิ้งไว้ รอเวลาย่อยสลายกลายเป็นปุ๋ย ดูการใช้ประโยชน์จากดินรูปแบบนี้ ไม่ก่อให้เกิดการพังทลาย ดินถล่ม และสูญเสียหน้าดิน เพราะเปิดหน้าดินเป็นหย่อม ๆ ปลูกพืชตามแนวชันบันได และที่สำคัญบนยอดเขา และพื้นที่เหนือขึ้นไป ยังมีต้นไม้ปกคลุม ซึ่งชะลอการไหลของน้ำ เป็นวิธีการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดังนั้น โศกนาฏกรรมที่เกิดจากดินถล่ม และพอนไม้พอนซุงไหลลงจากภูเขาพร้อมดินโคลนเข้าทับถมบ้านเรือน ชุมชน ที่อยู่เชิงเขาก็คงจะไม่เกิดขึ้น บนเทือกเขาก็มีเมฆหมอกลอยขาวเต็มเดินทางไปตามภูเขา เหล่านี้ แต่เสียเวลา จึงได้ขุดอุโมงค์ ลอดภูเขาใช้เวลาเพียงประมาณ 10 นาที

จากเรื่องเขาต่อเรื่องบ้านในเวียดนาม ไม่ต้องมีรั้วเพราะไม่มีขโมย เมื่อผ่านไปเห็นบ้านเรือน หลังเล็ก ๆ กินอยู่เรียบง่าย ฟังพาดตนเอง เพราะไม่เจอร้านขายอาหารแห้ง อาหารสด ไม่รู้เขาไปซื้ออาหารกันที่ไหน นอกจากต้องฟังพาดตนเอง บ้านหลังเล็ก ๆ แต่ประชากรเวียดนามทั้งหมด 83 ล้านคน ขณะที่เวียดนามกำลังเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นอันดับ 2 ของเอเชีย

เมื่อพูดถึงสาวเวียดนามจะเห็นว่าสาวเวียดนาม รูปร่างสวย แบบบาง ไม่มีหน้าพียง แต่มีสัดส่วนสวยงาม ทำให้สวมใส่ชุดอ่าวใหญ่ (ชุดประจำชาติ) ได้สวยทุกคน จะสังเกตพบว่า ทั้งหญิง ทั้งชาย ไม่เจอคนอ้วน แค่อวบก็ไม่เจอ อาจเกิดจากวัฒนธรรม การบริโภคที่ได้สัดส่วนพอดี ไม่เหลือส่วนเกิน ไม่มีโรกภัยไข้เจ็บ เบียดเบียน อาหารเวียดนาม จะให้ความสำคัญ ผักมาก ขอยกตัวอย่าง 2 ตัวอย่าง แหนมเนื้อจะมีโปรตีนอยู่ แค่อ้อยด้วยแบ่งได้ 4 – 5 คำ แต่มีผักสดจำนวนมาก และขอเพิ่มได้ด้วย อีกอย่างน่าประทับใจมาก คือส้มจืด (สนิท) แทบไม่เจอหมูเลย ได้กลิ่น และรสชาติผักตามธรรมชาติจริง ๆ (บางคนอาจบอกว่า เหมือนเขียว) มีคำกล่าวว่า “กินเป็น ลืมป่วย” ข้างทางจึงไม่เห็นคลินิกเลย มีผู้ร่วมคณะเดินทางบอกว่าเห็นโรงพยาบาลของรัฐ ไม่เหมือนประเทศของเรา คลินิกเรียงราย และคนไข้มากมาย ถือว่าเป็นนครชนบทยิ่ง คุณภาพชีวิตได้ชัดเจน อ้อ ! สาวเวียดนามสวยตามธรรมชาติไม่ต้องแต่งแต้มไว้ผมทรงเดียวกัน คือผมยาว รวบไว้เรียบร้อย ไม่เห็นซอย คัด และไฮไลท์ผม จึงไม่เห็นร้านเสริมสวย เช่นกัน แต่เห็นร้านตัดผมชาย ซึ่งมีเพียงเก้าอี้ตัดผมตัวเดียว

ก่อนจบขอเขียนถึงชุดอ่าวใหญ่ซักเล็กน้อย ถือว่าเป็นชุดประจำชาติที่ สวยงาม เรียบง่าย ใส่ได้ทุกฐานะ ทุกเทศกาล ทั้งงานกลางวันกลางคืน ซึ่งสังเกตเห็นว่า เป็นชุดเสื้อ ก้นกางเกง ซึ่งจะใส่ทำอะไรก็ได้ ผ้าพื้นเรียบ หรือมีลวดลายก็ได้หากจะให้สวยงามต้องเป็นเสื้อผ้าที่พริ้ว จัดว่าเป็นชุดที่ผู้หญิงสวมใส่แล้วดูเป็นผู้หญิงหมายความว่า การตัดเย็บจะเข้ารูปทรงพอดีตัว จึงมองเห็นสัดส่วนที่แสดงถึงความเป็นผู้หญิง โดยกางเกงเป็นกางเกงขาวยาว เสื้อแขนยาว และตัวเสื้อยาวเท่ากับกางเกงซึ่งจะผ่าข้างตั้งแต่เอว คอเสื้อเป็นคอจีน แต่ละชุดจะแตกต่างกันที่สี สัน ลวดลาย หรือการตกแต่งด้วยการปัก และการประดับด้วยสิ่งต่าง ๆ เพียงเท่านี้ก็ทำให้ผู้หญิงเวียดนาม สวยงามไม่แพ้ชาติไหน ๆ และไม่ต้องเสียเวลาเปิดหนังสือแฟชั่น

การเดินทางครั้งนี้ นับว่าเกิดประโยชน์มาก ในฐานะครูทำให้ได้ประสบการณ์ เกิดการเรียนรู้จากสภาพจริง และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ถ่ายทอดให้ศิษย์ได้อย่างดี จึงขอขอบคุณทางวิทยาลัยไว้ ณ ที่นี้ เมื่อกลับมาสู่ประเทศไทย รู้สึกรักประเทศไทยมากขึ้นกว่าเดิม เพราะรู้สึกแผ่นดินไทยอบอุ่น เลือกรักชาติเข้มข้นขึ้น แผ่นดินไทยคือแผ่นดินเกิด แผ่นดินคายของเรา ไม่มีแผ่นดินไหนที่จะอบอุ่นเท่าแผ่นดินไทย ประเทศไทยของเรามีความเจริญรุ่งเรือง สง่างาม สวยงามทั้งสภาพธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณี พวกเราควรร่วมกันภาคภูมิใจในและร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืนเพื่อลูกหลานของเรา